

Hava sahifesi “...Kâlem-i kudretin hadsiz ve hârika ve muntâzam yazılarına bir sahife olur ve zerreleri, o kâlemin uçları ve zerrelerin vazifeleri dahi, kâlem-i kaderin noktaları bulunur.” Bu ifadeleri açıklar mısınız?

“Hu'daki havanın belki unsur-u havanın her bir parçasının her bir zerresi, bütün telefoncular ve ayrı ayrı umum telgrafçılar ve radyo ile konuşanlar kadar manevi şahsiyetleri ve kabiliyetleri bulunsun ve onların umum dillerini bilsin ve aynı zamanda başka zerrelere de bildirsın, neşretsın.” Eğer havanın yaptığı işler Cenabı Hakk’a verilirse bu işler, “Hâlıkının izniyle ve kuvvetiyle ve Hâlık intisab ve istinad ile ve Sâniinin cilve-i kudreti ile bir anda şimşek sür'atinde ve telâffuzu ve havanın temevvücü sühuletinde yapılır.”

Bir hava zerresinin bir anda bütün sesleri işitmesi ve diğer zerrelere bildirmesi, insan aklının alamayacağı harika bir iştir. İnsan, birisiyle konuşurken diğerinin konuşmasını anlamaz, bir anda iki kişiyle konuşamaz, iki konuşmayı birlikte değerlendiremez.

İnsanda bulunmayan bir özelliğin cansız hava zerrelerinde bulunması, ancak o zerrelere “**Hâlıkının izniyle ve kuvvetiyle**” iş görmeleri ve Ona “**intisab ve istinad**” etmeleriyle açıklanabilir. Yani, bu işleri yapan, ancak, kudreti ve bütün sıfatları sonsuz olan Allah’tır. Atomlar Onun emriyle iş gören birer memurdurlar. Güneşin ziyasını aksettiren aynalar gibi, onlar da Hâlıkın ilim, irade ve kudretine birer ayna olmuşlar ve bu sayede bu kadar işi, birlikte ve gayet kolayca yapma imkanına kavuşmuşlardır.

Üstad Hazretleri, bir neferin padişaha istinat ettiğinde, onun ordularının kuvvetini arkasında bularak bir şahı esir edebileceğini beyan ederek, **intisaptaki kuvveti** çok güzel ortaya koyar. İşte hava zerreleri de sonsuz bir kuvvete ve ilme istinat ettiklerinden, sonsuz denecek kadar çok işi “**bir anda şimşek sür'atinde ve ^وtelâffuzu**” kolaylığında, birlikte görebilirler. O intisap ile hava sayfası, “**kâlem-i kudretin hadsiz ve hârika ve muntâzam yazılarına bir sahife olur.**” Kudret kalemi, o sayfada milyonlarca kelimeyi birlikte yazar.

Bir ağaç da o kudret kaleminin önünde bir sayfa gibidir. Bahar mevsiminde bütün çiçeklerin birlikte açmaları gösteriyor ki, o kalemin işleyişi beşerin yazı yazmasına benzemez.

Biz bir anda bir harf yazar, daha sonra diğeri yazmaya başlarız. Çünkü irademiz cüz'idir, yani bir anda iki şey irade edemeyiz. Kudretimiz de iradeye bağılı olarak bir anda ancak bir iş yapabilir, o da cüzidir. Ama gözümüzle görüyoruz ki, ağacın en alt kısmındaki bir çiçek yahut yaprakla, en üstünde bulunanlar, külli bir irade ve muhit bir kudretle birlikte yazılıyorlar.

İşte o kalem sahibi, yeryüzü sayfasında sonsuz bitkileri birlikte yazdığı gibi, insan bedeninde yüz trilyon kadar hücrede yine birlikte iş görmekte, denizde balıkları beraber yüzdürmekte, semada kuşları birlikte uçurmakta, gezegenleri yine birlikte döndürmekte ve böyle daha nice birbirinden farklı, hatta bazen birbirine zıt işleri beraber yapmakta, birlikte icra etmektedir.

İşte o kudret kalemi, hava sayfasında da bütün sesleri birlikte yazmakta, bütün işleri beraber görmektedir.

Sonsuza göre az-çok, büyük-küçük farkı yoktur. Bu kavramlar, sınırlılar içindir.